

ZIONISME EN JUDAISME, ER IS EEN VERSCHIL.

16 augustus 2016, A.J.

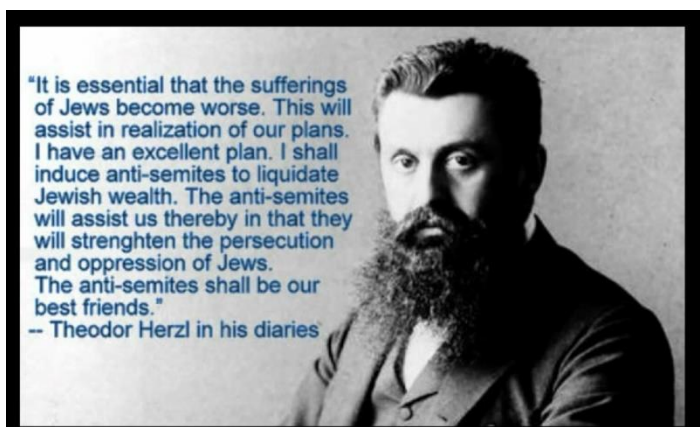
Judaïsme is een religie, maar zionisme is een politieke nationalistische beweging opgericht door seculiere joden in Oost-Europa in de 20 ste eeuw.

THERE'S A DIFFERENCE.

Het zionisme is een nationalistische beweging en ideologie die een Joods thuisland of Joodse Staat ondersteunt in het gebied waar in vroegere tijden de Israëlitische koninkrijken Israël en Juda lagen. Dat intussen andere volkeren zich daar gevestigd hadden was niet van tel. Het politieke zionisme ontstond in het 19e eeuwse Europa onder seculiere Joden en kwam vooral voort uit de opvatting dat de emancipatie van de Joden in Europa mislukt was, doordat ze geen eigen Staat hadden. Aanvankelijk had het zionisme maar weinig aanhang onder de Joden van Europa en Amerika. De aanhoudende moorden op Joden en de vernietiging van Joodse eigendommen tijdens pogroms in Oost-Europa werkten mede ten goede voor de nationalistisch gezinde joden.

Theodore Herzl en Lord Rothschild, beiden vrijmetselaars, staan aan de oorsprong van het modern zionisme.

Theodore Herzl, een Joodse activist, nationalist, journalist, vrijmetselaar en publicist uit Oostenrijk, wordt als de vader van het moderne zionisme beschouwd. Met zijn boek "Der Judenstaat" (1896) gaf hij de aanzet tot het georganiseerde seculiere politieke zionisme. Het zionistische streven

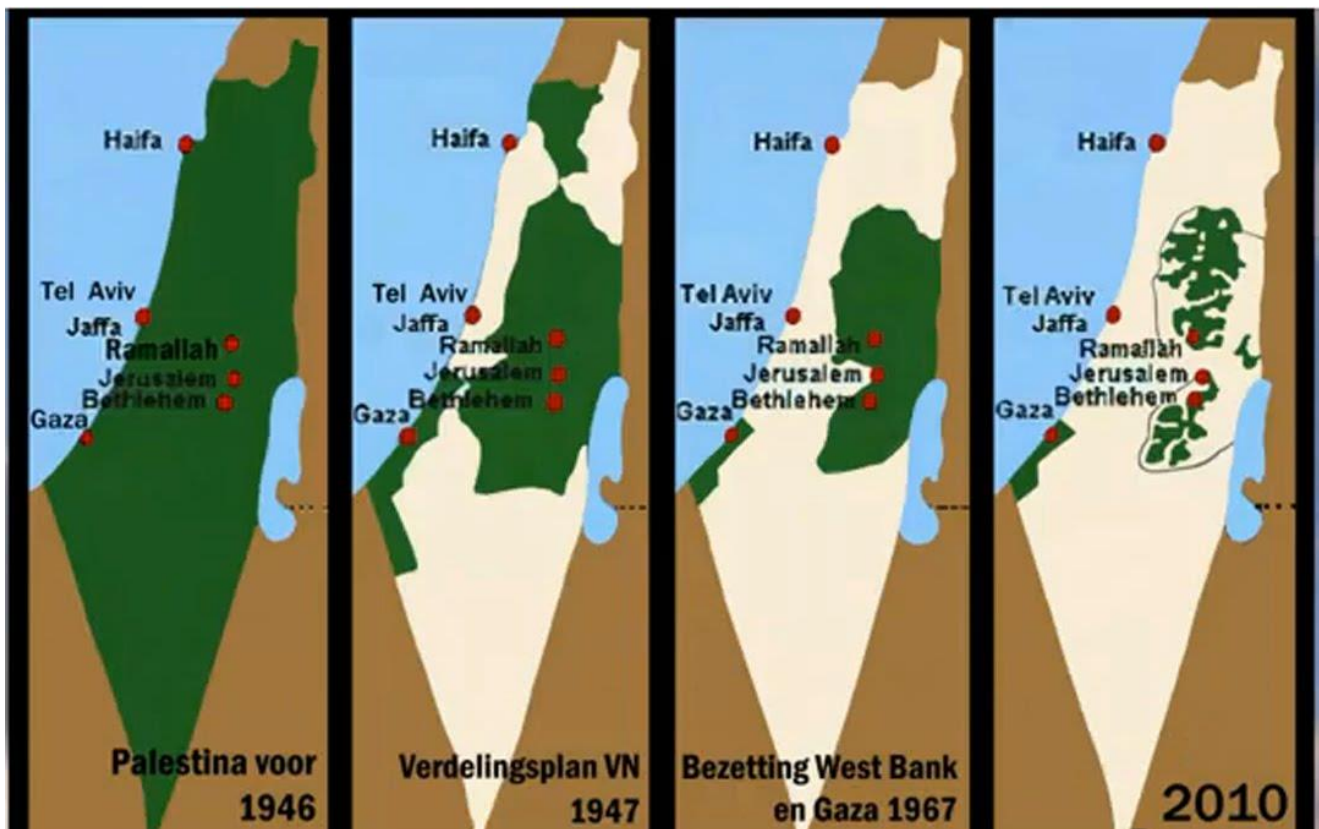
kreeg ondersteuning in de belangrijke Balfour Verklaring van de Britse regering op 2 november 1917, die overhandigd werd aan Lord Rothschild, de vertegenwoordiger van de Joodse gemeenschap. Rothschild heeft veel land opgekocht in Israël en organisaties gesteund die de opbloei van het land als doel hadden.

De rode zeshoek was oorspronkelijk een embleem op de gevechtsmantel van de Rothschild's. Omwille van zijn bewezen diensten hebben ze dit embleem gebruikt in de Israëlische vlag ([Bron >>](#)). In de Bijbel is nergens een ster van David te vinden. De menora is het symbool van het Jodendom. De familie Rothschild bracht ook in de 19de eeuw de intrede van de Illuminatie binnen de reguliere vrijmetselarij tot stand.

Het culturele zionisme, dat vaak samenging met het politieke zionisme, wilde het behoud en de versterking van de Hebreeuwse taal en de Joodse cultuur, die door de verregerende assimilatie van de Joden in Europa verloren dreigden te gaan.

Een erkenning van de derde kaart in de rij om de vrede te kunnen handhaven.

Na het einde van de eerste wereldoorlog kreeg Groot-Brittannië het mandaat over de kolonie gelegen aan de Middellandse zee, veroverd op het Ottomaanse rijk. In 1947 droeg Groot-Brittannië het mandaat over aan de Verenigde Naties. De VN heeft de staat in twee verdeeld, in een Joodse staat (55 %), een Palestijnse staat (42 %) en een internationale zone rond Jeruzalem. Na de onafhankelijkheidsoorlog in 1949 heeft Israël haar gebied uitgebreid tot 78 % van het grondgebied. Bijna 500 Palestijnse dorpen zijn ontvolkt en/of vernietigd. Meer dan 700 000 Palestijnen werden van huis en haard verdreven. Tijdens de oorlog van 1967 heeft Israël de resterende 22 % ingenomen, de Jordanoever, de Gazastrook en daar bovenop de Sinai-woestijn in Egypte en de Golanhoogte in Syrië. Tijdens de vredesonderhandelingen stelde de VN voor om de grenzen van voor 1967 te respecteren. In 2005 ontmantelde Israël de nederzettingen in de Gazastrook en breidde zijn nederzettingen uit op de Westoever, tot 40 % werd in

beslag genomen. Anno 2009 woonden er bijna 500 000 kolonisten in de Westoever, Oost-Jeruzalem inbegrepen. Deze nederzettingenpolitiek verhindert de vredesgesprekken, wat logisch is als men wil terugkeren naar de grenzen van 1967. Nu wordt er nog een wet in het leven geroepen om deze nederzettingen te legaliseren. Zo zien we de onwil van Israël om mee te werken aan een oplossing.

Pas na 1967 stonden de modern-orthodoxe joden open voor het nationalistisch zionisme.

Het religieuze zionisme was in de 19e eeuw nog uiterst marginaal, daar de meeste godsdienstige Joden overtuigd waren dat enkel de Messias de Joden naar hun 'Belofde Land' kon terugleiden. Pas sinds de jaren '30 van de 20e eeuw

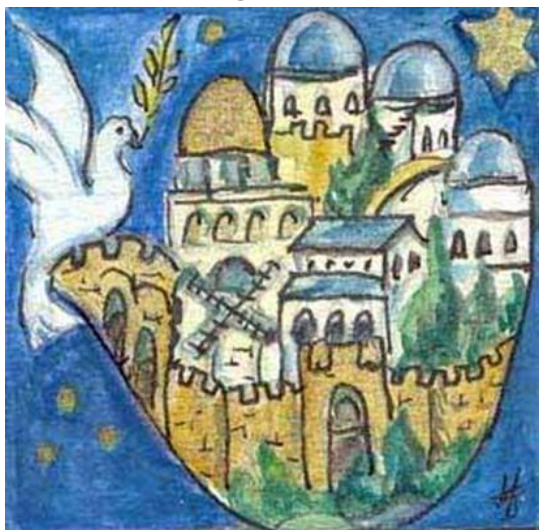

groeide de aanhang van de religieuze zionisten en na 1967 (de Zesdaagse Oorlog) werden zij een bepalende factor in de Israëlische politiek. De modern orthodoxe joden zijn herkenbaar aan hun gekleurd en gehaakt keppeltje. Zij ondersteunen het zionistische kolonialisme en het Israëlische leger ([Bron >>](#)).

Door deze terugkeer wordt ook het aantal Joodse inwoners binnen Israël opgekrikt, waar ze zeer voor ijveren. Deze inwijkelingen worden veelal gehuisvest in de nieuw gebouwde nederzettingen in bezet gebied, Palestina.

De ultra-orthodoxe joden blijven fel gekant tegen het zionisme. Zij doen niet mee met de exodus naar Israël. Ze verwachten het beloofde land van hun Messias.

De ultra orthodoxe joden (Charedische joden of Thora-joden) blijven fel gekant tegen het zionisme, in tegenstelling tot de modern-orthodoxe joden. De Charedische Joden verwachten het beloofde land van hun Messias ([Bron >>](#)). Charedische Joden zijn herkenbaar aan de lange loshangende pijpenkrullen voor de oren en lange baard. De vrouwen dragen altijd een rok of jurk. Nadat ze

getrouwd zijn, dragen ze een hoofdbedekking, nl. een hoofddoek of pruik. In Antwerpen is 35 tot 40% van de joden Charedisch.

Zij weerleggen ook de stelling van christen zionisten dat het God's wil is dat alle joden naar het zogenaamde 'beloofde land' terugkeren. Zij zeggen dat ze in ballingschap moeten leven omwille van de zonden van het Israëlische volk.

De teksten uit het O.T. waar christen zionisten naar verwijzen, duiden inderdaad op een terugkeer, maar deze hebben al plaats gevonden. De eerste terugkeer uit Egypte

heeft plaats gevonden, waar ze naartoe zijn uitgeweken omwille van de hongersnood. De tweede terugkeer van het Israëlische volk na de Assyrische en Babylonische ballingschap was er tussen 538 en 433 voor Christus, ten tijde van de Perzische overheersing. Het zijn de profeten Micha, Jesaja, Zefanja, Jeremia, Habakuk, Daniël, Nahum, Ezechiël, Obadja die hierover profeteerden. De profeet Haggai riep op tot herbouw van de tempel te Jeruzalem en onder aanvoering van Nehemia werd de muur rond Jeruzalem hersteld. Dus deze zijn reeds voltrokken.

De verstrooiing van de christenen, na de vernietiging van de tempel in 70 na Christus, is een verstrooiing van joden en heidenen, want ook de heidenen bekeerden zich tot het christendom. Nergens in het Nieuwe Testament vinden we verwijzingen naar een terugkeer, wel naar een Hemels Jeruzalem dat uit de hemel zal neerdalen. De Charedische Joden verwachten inderdaad het beloofde land van de komende Messias.

Ultra-orthodoxe joden willen geen geweld gebruiken om zich te kunnen vestigen in Israël.

Volgens hun leerstellingen zijn de joodse mensen aan drie eden gebonden: 1) geen vestiging in Israël door gebruik van geweld, 2) niet in opstand komen tegen de regering van het land waar ze wonen (geen oorlog), 3) niet de komst van de Messias vertragen door hun zonden. Daarom dat ze ook geen legerdienst willen doen.

Men beweert dat Israël het enige democratisch land is in het Midden-Oosten.

Waarom mogen de Palestijnen die gevlucht zijn tijdens de onafhankelijkheidsoorlog in 1948 niet terugkeren naar hun roots? In de resolutie 194 heeft de VN bepaald dat de vluchtelingen mogen terugkeren.

Waarom worden Afrikaanse vluchtelingen van Eritrea, die op de derde plaats staat in de ranglijst van christenvervolgin van Open Doors, die aankomen in Israël, doorgestuurd naar derde wereldlanden Rwanda en Oeganda, zonder enige erkenning als vluchteling ([Bron >>](#))?

Waarom verkrijgen de christenen zo moeilijk een visum voor Israël?

De vrijmetselaars, die deze wereldhegemonie sturen, vinden de bouw van de tempel te Jeruzalem van essentieel belang. De Encyclopedie van de Vrijmetselarij, Albert Mackey, MD, 33ste en Charles T. McClenachan, 33ste graad, bevestigt dat de tempel het belangrijkste doel is van de vrijmetselarij: ‘Van

alle voorwerpen die de Vrijmetselaars-wetenschap van symboliek ondersteunen, is de belangrijkste en meest gekoesterde vorm door de Vrijmetselaar, en veruit de belangrijkste: de Tempel in Jeruzalem. De vergeestelijking van de tempel is de

eerste, meest prominente en het meest doordringende, van alle symbolen van de vrijmetselarij [...] Neem de afhankelijkheid naar de tempel van de Vrijmetselarij af; laat iedere verwijzing naar dit heilige gebouw, en de legendes en tradities met haar verbonden weg uit het ritueel, en het systeem zelf zou in een keer vervallen en sterven.” Meer over de vrijmetselaars en de bouw van hun tempel vindt u hier ([Bron>>](#)).

Zij ‘ge’bruiken de zionistische joden, - christenen om dit project te vervullen.

Ultra-orthodoxe joden streven naar vrede in het Midden-Oosten.

In de media en publieke uitspraken worden de Charedische Joden in een slecht daglicht geplaatst en hun opinie wordt zelden (juist) weergegeven. Zij streven naar een vreedzame oplossing, vooral in het Midden-Oosten.

Zij doen niet mee met de oorlogspolitiek van Netanyahu. De as V.S., Israël, Europa, Turkije, Qatar, Saoedi-Arabië, vallen soevereine staten aan in het Midden-Oosten, zoals Libië, Irak, Syrië, Iran. Hierdoor verzwakken deze landen en blijft het monopolie van Israël verzekerd. Zouden de Joden hun streven

naar een eigen land opgeven en de Palestijnen gelijke rechten aanbieden, dan zouden de spanningen in het Midden-Oosten wegebben. Groepen als Fatah, Hamas, Hezbollah, Al Qaida zouden geen reden meer hebben van bestaan ([Bron >>](#)).

De sterke Israël-lobby domineert vooral de buitenlandse politiek van de V.S. ([Bron >>](#)).

Het Amerikaans Midden-Oosten beleid wordt sedert de zesdaagse oorlog van 1967 gedomineerd door de relatie met Israël.

In eigen land vragen de Charedische joden heel concreet om niet de Tempelberg te betreden, daar dit de oorzaak is van veel conflicten ([Bron](#)).

Tegen het zionisme ageren is geen anti-semitisme maar anti-zionisme. De Ultra-orthodoxe joden houden van hun land, maar steunen niet de huidige politiek van Israël.

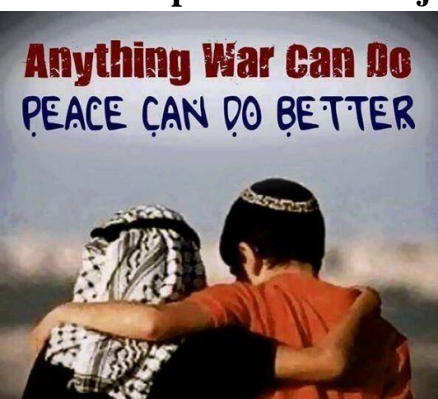

Wie tegen het zionisme reageert is tegen de nationalisering, politisering en transformatie van het Jodendom. Door deze nationalisering worden de waarden en doelstellingen van het jodendom omgevormd. Joden gebruiken het leger om hun land te verdedigen. Dat druist in tegen de Thora die oproept om geen geweld te gebruiken en om in de diaspora te leven tot hun Messias komt. Daarom willen Thora-

joden geen legerdienst doen in het Israëlish leger. Zij steunen de buitenlandse politiek van Israël niet.

Als men tegen de kolonisatie en de nederzettingenpolitiek van het land is, wordt men al vlug bestempeld als antisemiet, wat helemaal niet het geval is. Christenen en ultra-orthodoxe Joden houden ook van hun land maar niet van de politiek die er gevoerd wordt.

VCP ijvert voor een vreedevolle oplossing tussen Israël en Palestina en verzet zich tegen het radicaal zionisme die de nederzettingenpolitiek goedkeurt en hierdoor het vredesproces bemoeilijkt.

VCD steunt de Charedische Joden ([Bron >>](#)) die het geweld en de bezetting vanwege het zionisme, de huidige politiek van Israël, verwerpen maar ook het geweld van anti-zionisten die Israël van de kaart willen. VCD stelt een wederzijdse ontwapening voor van Israël en Palestina en van hun bondgenoten

conform het non-proliferatieverdrag. Dit verdrag werd afgesloten in 1968 in Ierland met het besluit om het vermeerderen van [kern]wapens te stoppen zodat er een duurzame vrede kan ontstaan. Dit verdrag is ondertekend en geratificeerd door 189 landen. Israël heeft dit nog niet getekend. Zolang er geweld gebruikt wordt aan beide zijden, is de aandacht van de wereld afgeleid van het eigenlijk probleem.

Voor alle duidelijkheid, het gaat hier niet om een religieus probleem, namelijk een strijd tussen joden en moslims, maar om een politiek probleem, namelijk om macht.

We steunen niet ‘Het vredesfestival Shalom’ omdat enkel het zionisme wordt gepromoot.

Vredesfestival Shalom wordt georganiseerd door Belgische coalitie voor Israël, Christenen voor Israël, Antioch netwerk, Koinonia, Ort Belgium, Beautiful Israël en de loge B'nai-B'rith. Zij ondersteunen eenzijdig de belangen van Israël en zoeken niet naar een oplossing voor het Israëlisch-Palestijns conflict. Vrede sluit je tussen twee volkeren. Zowel Palestijnen als Charedische joden zijn de grote

afwezigen.

Meer teksten over het thema 'Israël' vindt u onder [deze link >>](#)